

אור דוד

בס"ד | א' כסלו תש"פ

פרשת שבוע	כניסת שבת			יציאת שבת			גיליון מספר	מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ו
	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	ירושלים	יבנה	מצפה רמון		
תולדות	16:00	16:16	16:14	17:14	17:15	17:17	75	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

למרבה הצער אנו רואים שהעולם מצדיק מקרים של רצח אבל סיפורים על אנשים קדושים מזעזעים אותם. חושבים שיעקב גנב את הבכורה והברכות מעשו אחיו אך האמת היא שעשו מכר את הבכורה והברכות הגיעו ליעקב ביושר וכשיעקב נכנס לאביו יצחק, יצחק אמר: ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה'. ולפני זה נאמר: וירח את ריח בגדיו. אומרת הגמרא (סנהדרין לז, א) שצריך לומר במקום בגדיו – "בוגדיו". יצחק ראה שלעתיד יהיו יהודים שפלים כ"כ אך גם להם יהיה ריח גן עדן. יצחק ראה שבזמן החורבן היה יהודי ששיתף פעולה עם האויב וקראו לו יוסף משיתא. האויבים פחדו להיכנס ראשונים וביקשו ממנו להיכנס ומה שייקח שייך לו. נכנס ויצא עם המנורה. חמדו אותה השונאים וביקשו ממנו שיקח דבר אחר אך הוא סירב ואמר: לא די שהכעסתי לבוראי פעם אחת, אכעיסנו שוב?! הרגו אותו במיתה משונה ותוך כדי העינויים היה צווח: אוי שהכעסתי לבוראי. שנזכה לעיניים של יצחק שצפה לעומק נשמתו של כל יהודי. שבת שלום (-):

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל.
ד' כסלו: ז א ויהי בשנת ארבע לדרגוש המלך היה דבר יהוה אל זכריה בארבעה לחדש התשיעי בכסלו: ב וישלח בית אל שר אצר ורגם מלך ואנשיו לחלות את פני יהוה: ג לאמר אל הפהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה בחדש החמשי הנזר כאשר עשיתי זה כמה שנים: ד ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר: ה אמר אל כל עם הארץ ואל הפהנים לאמר כי צמתם וספוד בחמישי ובשביעי וזה שבועים שנה הצום צמתני אני: ו וכי תאכלו וכי תשתו הלוא אתם האכלים ואתם השתים: ז הלוא את הדברים אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשנים בהיות ירושלם ישבת ושלמה ועריה סביבתיקה והנגב והשפלה ישב: ח ויהי דבר יהוה אל זכריה לאמר: ט כה אמר יהוה צבאות לאמר משפט אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש את אחיו: י ואלמנה ויתום גר ועני אל תעשקו וכעת איש אחיו אל תחשבו בלבבכם: יא וימאנו להקשיב ויתנו כתף סכרת ואזניהם הכבידו משמוע: יב ולבם שמו שמיר משמוע את התוכה ואת הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשנים ויהי קצף גדול מאת יהוה צבאות: יג ויהי כאשר קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות: יד ואסעכם על כל הגוים אשר לא ידעום והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישימו ארץ חמדה לשמה: ח א ויהי דבר יהוה צבאות לאמר: ב כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה וחסמה גדולה קנאתי לה: ג כה אמר יהוה צבאות אל ציון ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמת והר יהוה צבאות הר הקדש: ד כה אמר יהוה צבאות עד ישובו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו בידו מרב ימים: ה ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתיקה: ו כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם גם בעיני יפלא נאם יהוה צבאות: ז כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזכח ומארץ מבוא השמש: ח והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה: ט כה אמר יהוה צבאות תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה את הדברים האלה מפי הנביאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות ההיכל להבנות: י כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא אין שלום מן הצר ואשלח את כל האדם איש ברעהו: יא ועתה לא כמים הראשנים אני לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות: יב כי זרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן את יבולה והשמים יתנו טלם והנחלתי את שארית העם הזה את כל אלה: יג והיה כאשר הייתם קללה בגוים בית יהודה ובית ישכאל כן אושיע אתכם והייתם ברכה

אל תיכאו ותחזקנה ידיכם: יד כי כה אמר יהוה צבאות פאשר זממתי להכע לכם בהקציף אבותיכם אתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי: טו כן שבתתי זממתי בימים האלה להיטיב את ירושלים ואת בית יהודה אל תיכאו: טז אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את רעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם: יז ואיש את כעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל תאקבו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה: יח ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר: יט כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמגדים טובים והאמת והשלום אקבו: כ כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות: כא והלכו ישבי אחת אל אחת לאמר נלכה הלך לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלקה גם אני: כב ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלים ולחלות את פני יהוה: כג כה אמר יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם:

(זכריה ז, א-ח, כג)

(פרק ז, פסוק א ורש"י פרק ח, פסוק ב)

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, תולדות דף קל"ד ע"א.

א) ואלה תולדות יצחק וגו': פתח ר' חייא ואמר, מי ימלל גבורות ה' ישמע כל תהלתו. בוא וראה, כשבקש הקב"ה, ועלה ברצון לפניו, לברוא העולם, היה מסתכל בתורה וברא אותו. ובכל פעולה ופעולה שברא הקב"ה בעולם, היה מסתכל בתורה ובראה, וז"ש ואהיה אצלו אמן ואהיה שעשועים יום יום, אל תקרי אמן אלא אומן. דהיינו שהיתה כלי אומנותו. (ב) כד בעא למברי אדם וכו': כשרצה לברוא את האדם, אמרה התורה לפניו, אם יהיה נברא האדם ואחר כך יחטא, ואתה תדון אותו, למה יהיו מעשי ידיך לשוא, הרי

לא יוכל לסבול את דינך. אמר לה הקב"ה, הרי בראתי תשובה מטרם שבראתי העולם. ואם יחטא, יוכל לעשות תשובה ואמחול לו. אמר קב"ה לעלמא וכו': אמר הקב"ה לעולם בשעה שברא אותו, וברא את האדם, אמר לו: עולם עולם, אתה וטבעך אינם עומדים אלא על התורה, ומשום זה בראתי בך אדם כדי שיעסוק בתורה, ואם לא יעסוק בתורה הרי אני מחזירך לתוהו ובוהו. והכל הוא בשביל האדם וזהו שכתוב אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי. והתורה עומדת ומכרזת לפני בני אדם, כדי שיעסקו וישתדלו בתורה, ואין מי שיטה אוניו.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "ערי המקלט" (יהושע פרקים כ-כד) מקבילה ל-תולדות על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. לאן יזוס הרוצח בשגגה ושם יעמוד לפני העדה

ד. אישה שבט הכלכו כלשם כבשורה וקראוה בשם אביהם

ב. איזו עיר נתנו במדבר אותה משה הפריש כבר

ה. עיר שנמצאת בגבול מגשה בצפון הגבול של השבט הזה

ג. עיר מקלט מערי הבשן אותה שבט מגשה נתן

ו. איזה לשון בגביא כתוב שהגבול ממשיך והולך כמו חוט

שבת שלום

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם: אן לך הר אפרים, בני בנימין, גתה חפר, דן, המכמתת, ויצא. מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה.

לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com